

[Tinning]

Den anden gruppe ændringsforslag er dem, der har nr. 2, 6 og 7, og det er dem, der handler om, at det nu skal være obligatorisk at oprette lokale forebyggelsesråd i alle amtskommuner og kommuner. Jeg synes egentlig, det er socialdemokratisme, når det er værst, og jeg ved ikke, hvad SF vil på den galej, hvis ikke det er, fordi der er gået arbejderflertal i sagen. Men Socialdemokraterne har den uvane, at de, hver gang de ser et eller andet problem – og dem er der nogle stykker af – nedsætter et råd, og her har man også fundet ud af, at der skal være et råd i alle amter og kommuner. Amter og kommuner må selvfølgelig selv om, hvordan de sammensætter rådene, dog skal der altså være nogle fra sundhedssektoren, socialektoren, politiet og forbrugerne. Jeg kan sagtens forestille mig, at Tommerup Kommune kan finde ud af at lave forebyggelsesarbejde uden at inddrage politiet i det, men det må de ikke, hvis man vedtager dette forslag, så det gør man heldigvis heller ikke. Oven i købet skal der ikke alene laves forebyggelsesråd i amterne, men der skal også ansættes én eller flere forebyggelseskonsulenter, og så er det, konstruktionen bliver for vidtløftig, synes jeg.

Forebyggelsesarbejdet kan man formentlig godt finde ud af at lave rundt omkring. Jeg er enig i, at der kan og skal gøres meget mere, men jeg tror ikke på, at det vil hjælpe, at vi nu pisker amterne til at lave et råd og ansætte en konsulent.

Jeg mener egentlig, at noget af forklaringen ligger i den foreslåede tekst, som det hedder, fordi man dér skriver:

»Formålet med de lokale forebyggelsesråd er gennem et effektivt informationsarbejde at give den enkelte borger i amtskommunen og kommunen forståelse for værdien af en rigtigere og sundere levevis.«

Hvis man virkelig tror, at spørgsmålet om levevis – spørgsmålet om ikke at leve sundt – ene og alene er et spørgsmål om, at borgeren savner forståelse og viden, altså at vi kan informere os ud af problemet, skal vi selvfølgelig nedsætte alle hånde råd og konsulenter, men sagen er jo, at når folk spiser mad, som vi alle sammen ved er håbløst usund, og når de ikke rører sig nok osv., så er det ikke, fordi de ikke ved, det er usundt, så er der alle mulige andre forklaringer, og det nytter altså ikke at informere dem nok så meget op og ned og frem og tilbage.

Fru Tove Lindbo Larsen siger, at hun kan ikke forstå, hvorfor man ikke vil være med til at lade disse sager afgøre lokalt. Det synes jeg er en besynderlig måde at vende tingene på hovedet på, for hvis vi lader sagerne afgøre lokalt, animerer vi selvfølgelig til at øge forebyggelsesarbejdet, men vi siger ikke til dem: nu skal I nedsætte et forebyggelsesråd i kommunen, og nu skal I nedsætte et forebyggelsesråd i amtet og oven i købet ansætte en amtslig forebyggelseskonsulent. Hvad behager? Tænk sig at have sådan et visitkort, hvor der står »Amtslig forebyggelseskonsulent«, og som giver én lov at udtale sig om alt muligt, der har med forebyggelse at gøre.

Jeg mener, det er et misfoster, og af samme grund stemmer vi selvfølgelig imod.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Sigtet med lovforslaget, som vi fremsatte det i januar i år, var for det første at styrke den generelle forebyggende indsats såvel centralt som lokalt, og det var hensigten i den forbindelse at sikre en særlig indsats for en begrænsning af tobaksrygningens gener og helbredsskadede virkninger.

Folketingets behandling af lovforslaget har vist, at der er almindelig tilslutning til den del, der vedrører forebyggelsesrådets generelle forebyggende indsats, og det er jeg naturligvis glad for.

Men der er under udvalgsbehandlingen stillet nogle ændringsforslag, som jeg er betænkelig ved, og som jeg gerne vil knytte en kommentar til.

Forslaget om, at indsatsen på tobaksområdet ikke skal varetages af forebyggelsesrådet, men derimod af et nyoprettet selvstændigt tobaksskaderåd, mener jeg er meget uhenigtsmæssigt. Jeg har noteret mig, at fru Aase Olesen i sit indlæg var inde på, at de to råd naturligvis kunne samarbejde og udnytte nogle ressourcer i fællesskab, og jeg er da glad for, at man ikke skal adskille tingene mere end nødvendigt.

Men jeg gav allerede under Folketingets behandling den 28. maj 1986 udtryk for, at jeg fandt, at tobaksovgaverne bedst kunne varetages gennem en udvidelse af forebyggelsesrådets opgavebeskrivelse og ressourcetildeling. Dengang var ordførerne positive og åbne over for en sådan løsning.